

طرح نامه فقه سیاسی

تاریخ دریافت: ۸۲/۱۱/۲۹

تاریخ تأیید: ۸۲/۱۲/۶

* دکتر نجف لک‌زایی *

در طرح نامه حاضر سعی شده است محورهایی که نشان دهنده گستره و قلمرو فقه سیاسی است بر شمرده شوند. جایگاه فقه سیاسی در منظمه و مجموعه دانش‌های سیاسی، مبادی، مبانی و منابع فقه سیاسی، تاریخ فقه سیاسی، روش‌شناسی فقه سیاسی، چالش‌های فقه سیاسی، وضعیت کنونی فقه سیاسی، مکاتب و ادوار فقه سیاسی، مسائل فقه سیاسی، جامعه‌شناسی فقه سیاسی، موانع و الزامات گسترش فقه سیاسی و باسته‌های پژوهشی در این حوزه به عنوان مهم‌ترین محورهای شایسته طرح در درس فقه سیاسی پیشنهاد شده است.

واژه‌های کلیدی: فقه سیاسی، مسائل فقه سیاسی، مکاتب فقه سیاسی، ادوار فقه سیاسی، جامعه‌شناسی فقه سیاسی، روش‌شناسی فقه سیاسی.

مقدمه

یکی از دروسی که در مقطع کارشناسی ارشد رشته علوم سیاسی تدریس می‌شود درسی با عنوان فقه سیاسی است. آنچه در این جا آمده، محورهایی است که طی چندین نوبت تدریس این درس، به نظر رسید که می‌تواند عنوانی تدریس و کنفرانس در کلاس، پژوهش دانشجویی و یا به عنوان موضوع رساله کارشناسی ارشد مورد استفاده قرار گیرد. گستره مباحث فقه سیاسی، که در این جا فقط به

مختصری از آنها اشاره شده است، ضرورت تأسیس گرایش فقه سیاسی در دانشگاه‌ها و حوزه‌های علمیه را بیش از پیش به خاطر می‌آورد؛^۱ اگر فقه سیاسی به عنوان مبنای نظم عمومی و رفتارهای سیاسی نظام جمهوری اسلامی ایران در روابط داخلی و خارجی تعریف شود، تأسیس یک رشتۀ مستقل نیز در این زمینه کم خواهد بود.

۱. معرفی درس و اهداف آن

درس فقه سیاسی نیز مانند سایر دروس از اهداف شناختی و رفتاری برخوردار است. این اهداف لازم است به دو صورت کلی و جزئی و نیز به تفکیک اهداف شناختی و رفتاری و کاربردی بر شمرده شود. برای پرهیز از تطویل در اینجا فقط به ذکر اهداف کلی اکتفا می‌شود:

- ۱ - آشنایی با فقه سیاسی به عنوان دانش تعیین کننده رفتارهای سیاسی مردم مسلمان ایران و جهان اسلام پس از تشریف آنها به دین مبین اسلام تاکنون؛
- ۲ - آشنایی با تاریخ تطور فقه سیاسی شیعه و اهل سنت؛
- ۳ - آشنایی با چگونگی مواجهه فقهای مسلمان با «حوادث واقعه» و مسائل نو پدیده؛
- ۴ - آشنایی با وضعیت کنونی فقه سیاسی و چالش‌های پیش روی آن؛
- ۵ - آشنایی با مکاتب فقه سیاسی؛
- ۶ - آشنایی با مفاهیم، مباحث و مسائل مهم فقه سیاسی از قبیل ولایت فقیه؛
- ۷ - آشنایی با یکی از دانش‌های سیاسی بومی و اسلامی و جایگاه آن در نسبت با سایر دانش‌ها.

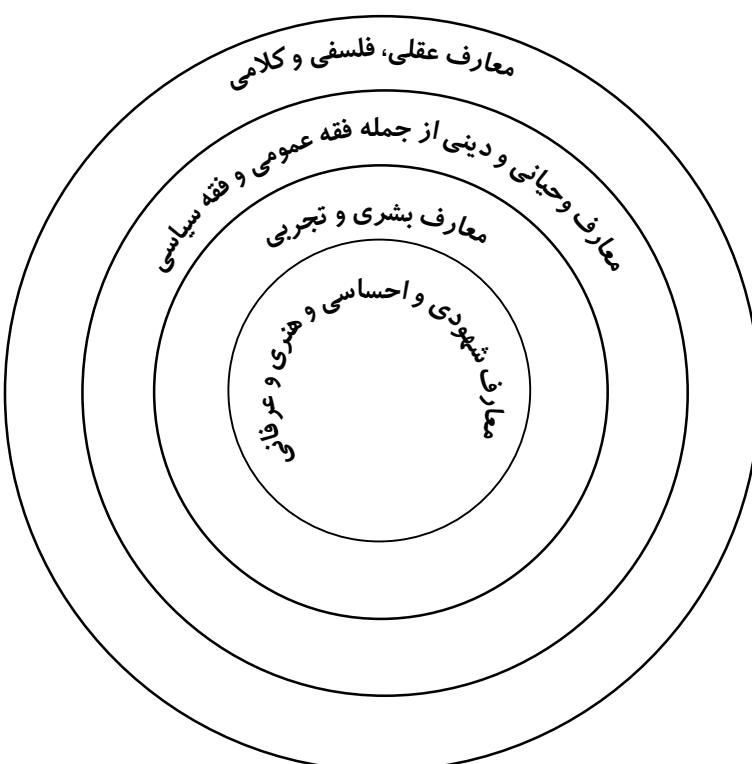
۲. مفاهیم و چارچوب نظری

۱-۲. مفاهیم

- چیستی فقه
 - چیستی سیاست (مکتب هدایت و مکتب قدرت)
 - فقه سیاسی؛ بینش یا دانش؟ یا هر دو؟
- ۲-۲. جایگاه فقه سیاسی در میان معارف سیاسی دینی، از قبیل فلسفه سیاسی، کلام سیاسی، اخلاق مدنی، حقوق و... (فلسفه سیاسی: تعیین ضرورت‌ها؛ فقه سیاسی: تعیین حدود؛ عرف سیاسی و علم سیاست: تعیین شکل)

مطلوب مذکور در نمودارهای ذیل قابل نمایش است:

نوع معرفت	معرفت عقلایی و فلسفی و کلامی	معرفت وحیانی و دینی از جمله فقه عمومی و فقه سیاسی	معرفت علمی و تجربی و عرفی	معرفت شهودی و عرفانی
کارکرد	تعیین ضرورت‌ها، از جمله ضرورت نیاز به معارف وحیانی و طراحی نظام سیاسی مطلوب و مبانی نظام‌های سیاسی	تعیین حدود رفتار و کیفیت رابطه انسان و خدا و تعیین چهتگیری‌های زندگی فرد و جامعه	تعیین شکل و شیوه انجام رفتارهای غیرعبدادی، و حوزه اقتصاد، سیاست و اجتماع‌متنااسب با پیشرفت‌های علمی و مقتضیات	حوزه هنر و زیبایی و احساسات و علایق فردی

نکته قابل یادآوری درباره لايه‌های معرفتی این است که وجود تعارض، به طور منطقی، در درون هر لايه ممکن است، اما تصور تعارض میان دو لايه معرفتی، با توجه به این که هر کدام به پرسش‌های خاص خود پاسخ می‌دهند متصور نیست؛ مگر این که لايه معرفتی مورد بحث دامنه شمول مدعیات خود را آنقدر گسترش دهد که مدعیات لايه‌های معرفتی دیگر را نیز شامل شود؛ برای مثال هر عالم دینی از یک نظام فلسفی و کلامی و تجربی و شهودی، آگاهانه یا ناآگاهانه برخوردار است و بنابراین فرض، تعارض فقه و فلسفه یا فقه و عرفان و یا علم و دین منطقاً فرض درستی نیست، اما فرض تعارض در میان فقه و مکاتب فقهی مختلف یا فلسفه فیلسوفان و مکاتب فلسفی مختلف یا عرفان عارفان و مکاتب عرفانی مختلف یا معرفت‌های تجربی متصور است؛ چنان‌که مثلاً در حوزه فلسفه، سه مکتب فلسفی مشاء، اشراق و حکمت متعالیه را در جهان اسلام داریم یا مکاتب کلامی مختلف و یا در حوزه فقه، مکاتب فقهی متفاوت را داریم.

۳-۲. موضوع فقه سیاسی (تعیین حدود الهی در حوزه‌های رفتاری مختلف زندگی سیاسی)

- روابط شهروندان با یکدیگر
- روابط شهروندان با دولت
- روابط دولت‌ها با یکدیگر

۴-۲. هدف و غایت فقه سیاسی (کاربردهای فقه سیاسی)

۵-۲. معرفی و بررسی متون و آثار مهم در حوزه فقه سیاسی

۶-۲. گفتمان‌ها و پارادایم‌ها در حوزه فقه سیاسی

- گفتمان تقیه (مثال: علی بن یقطین)
- گفتمان تغلب (مثال: فضل الله بن روزبهان خنجی)
- گفتمان اصلاح (مثال: محقق سبزواری و نائینی)
- گفتمان انقلاب (مثال: امام خمینی)
- نسبت گفتمان‌های مذکور با گفتمان آرمانی (دولت نبوی، علوی و مهدوی)
- ادله ضرورت اجتهاد در تعیین گفتمان سیاسی مناسب برای هر زمان و مکان
 - کلی بودن مدارک و ادله احکام
 - فاصله زمانی با دوران ارائه منابع اسلامی
 - مسائل نوظهور و...

۳. مبادی، مبانی و منابع فقه سیاسی

۱-۳. مبادی و مبانی معرفت شناختی و روش شناختی^۲ (منابع تولید دانش و روش‌ها و ابزارهای تولید دانش)؛ شامل عقل، وحی (اعم از قرآن و احادیث)، شهود و تجربه. در این قسمت به تأثیر دیدگاه‌های معرفت شناختی و روش شناختی در فقه سیاسی به طور مختصر اشاره می‌شود. در اینجا برای مثال به یک مورد پرداخته‌ایم و آن، نتیجه تراحم اخباری‌ها و اصولی‌ها در قرن یازده، دوازده و سیزده است:

۱. خروج تدریجی مسائلی از علم اصول که اهل سنت در علم اصول داخل کرده بودند و در استنباط شیعه تأثیر نداشت مانند قیاس، استحسان، مصالح مرسله و سد و فتح ذرایع؛
۲. وارد کردن تدریجی مسائلی در علم اصول که مورد اختلاف اصولی‌ها و اخباری‌ها بود از قبیل حجیت قطع حاصل از مقدمات عقلیه، تقدم دلیل عقلی قطعی بر دلیل نقلی، حجیت ظهور کتاب و جریان اصل برائت در شباهات حکمیه شرعیه.^۳

۲-۳. مبادی و مبانی هستی‌شناختی؛ شامل مبدأ (جهان آفرین)، جهان آفرینش و سرانجام هستی.

۳-۳. مبادی و مبانی انسان‌شناختی (جبر و اختیار، کمال طلبی، اصالت فرد یا جمع، عقل‌گرایی یا شهوت‌گرایی و....)

۴-۳. مبادی و مبانی اخلاقی (مبازه با موانع درونی و بیرونی کمال طلبی)

۵-۳. مبادی و مبانی جامعه‌شناختی و روان‌شناختی

۶-۳. مبادی و مبانی کلامی

- گروههای مختلف کلامی از قبیل اشعاره، معزله، شیعه، مرجئه و... برای مثال به مباحث یکی از این گروه‌ها اشاره می‌شود:

اشاعره

الف) ویژگی‌ها؛ از قبیل تقدم نقل بر عقل، فعل انسان و مسأله کسب (= جبر و مشروعیت)، عدالت صحابه و تصویب در اجتهاد.

در دیدگاه سیاسی اشعاره، به تدریج شرایط قریشی بودن، علم و عدالت از حاکم حذف شد. نیز عناصر شوراء، امر به معروف، اتکا به نفس فردی و صراحة لهجه در نقد و نصیحت حاکمان به حاشیه رانده شد. حتی بیعت یک نفر نیز باعث انتخاب حاکم می‌توانست بشود؛ به این ترتیب حتی از این عناصر نیز قرائت تغلیبی صورت گرفت.

ب) اندیشمندان؛ مثل محمدبن ادریس شافعی (۱۵۰-۲۰۴هـ)، احمدبن حنبل، ابوالحسن اشعری

(۲۶۰ - ۵۳۲۴ هـ)، ابوالحسن ماوردی شافعی (۳۶۴ - ۴۵۰ هـ)، ابن فراء حنبلی (مرگ ۴۵۸ هـ)، خواجه نظام الملک طوسی (۴۰۸ - ۴۸۵ هـ)، غزالی (نفی شرط علم) (۴۵۰ - ۵۰۵ هـ)، ابن تیمیه (۷۲۸ - ۶۶۱ هـ)، ابن جماعه (۶۳۹ - ۷۳۳ هـ)، ابن خلدون (نفی شرط قریشی بودن حاکم به دلیل زوال عصیت قریشی) - (۷۳۲ - ۸۰۸ هـ) و ابن ازرق (نفی شرط عدالت).

ماهیت خلافت در جهان اهل سنت فارغ از سه اصل تقدیس حاصل از نصب الہی، اصل صلاحیت‌های شخصی مبتنی بر عصمت و عدالت و اصل اقبال عامه ناشی از بیعت مختار مردم است.

- مباحث فلسفه دین (و انتظار از دین)

۷-۳. مبادی و مبانی اصول فقهی؛ مثل اصاله الاحتیاط و اصاله الإباحة، عقل گرایی و نقل گرایی، اجتهاد و تقليد، اصاله التکلیف و اصاله البرانة و تصویب و تخطیه.

- نگاهی به دسته‌بندی باب‌های فقهی و جایگاه فقه سیاسی

۱. احکام عبادی: نماز، روزه، حج، عمره و اعتکاف

۲. احکام اقتصادی

- اموال عمومی و دولتی: انفال، خمس، زکات و مالیات‌ها

- اسباب شرعی تملک و تعمیم و حفاظت ثروت، مانند حیات، احیای موات، صید و ذباغه، ارث، ضمانت، وقف، هبه، صدقه، نذر، کفاره، حفاظت اموال جامعه (حجر)

- بازارگانی و سایر قراردادهای اقتصادی، بیع، تجارت، شرکت، مضاربه، مزارعه، مساقات، اجاره، شفعه، جuale، صلح، رهن، قرض، بیمه و سرقفلی

۳. احکام مربوط به آداب شخصی و اجتماعی: نکاح، طلاق، خلع، مبارات، ظهار، لعان، ایلاء، عبید و اماء، وصیت، احکام اموات و دیعه، عاریه، ایماره و لقطه

۴. احکام قضایی و جزایی: قضا و شهادات، اقرار، غصب، حدود، دیات، قصاص و منازعات

۵. احکام سیاسی: ولایت فقیه، جنگ و صلح، سبق و رمایه، امر به معروف و نهی از منکر، حقوق اقلیت‌ها و روابط بین الملل

۷-۲. منابع اجتهاد از دیدگاه مذاهب اسلامی^۴: از قبیل قرآن، سنت، اجماع، عقل، قیاس،

استحسان، مصالح مرسله، استصلاح، مذهب صحابه، سد ذرایع و فتح ذرایع، شریعت سلف، عرف و عادت، سیره عملی اهل مدینه، استدلال، استلزم، استصحاب و برائت.

۴. تاریخ فقه سیاسی

۱-۴. تاریخ اندیشه سیاسی فقهها

(الف) تاریخ اندیشه سیاسی فقهای شیعه؛ از قبیل اندیشه سیاسی شیخ مفید، سید مرتضی، ابوالصلاح حلی، شیخ طوسی، طبرسی، ابن ادریس، محقق حلی، علامه حلی، محقق کرگی، شهید ثانی، محقق اردبیلی، محقق سبزواری، فیض کاشانی، محمدامین استرآبادی، علی نقی کمره‌ای، علامه مجلسی، شیخ حر عاملی، سیدنعمت الله جزایری، فاضل هندی، وحید بهبهانی، ملامهدی نراقی، میرزا ای قمی، ملااحمد نراقی، صاحب جواهر شیخ محمدحسن نجفی، میرزا شیرازی، نجم‌آبادی، آخوند خراسانی، محمدحسین نائینی، امام خمینی، سیدمحمد باقر صدر، محمدمهدی شمس الدین، سیدمحمد حسین فضل الله، سیدکاظم حائری، و... .

(ب) تاریخ اندیشه سیاسی فقهای اهل سنت؛ از قبیل اندیشه سیاسی ابوحنیفه، مالک بن انس، محمدبن ادریس شافعی، احمدبن حنبل، ماوردی، غزالی، ابن تیمیه، فضل الله بن روزبهان خنجی، محمدبن عبدالوهاب، طهطاوی، عبده، رشید رضا، مصطفی عبدالرازق، شلتوت، و... .

۲-۴. ادوار فقه سیاسی

ادوار فقه سیاسی شیعه بر اساس دوره‌های فقه عمومی

الف: دیدگاه اول

- عصر تفسیر و تبیین (عصر ائمه)

- عصر محدثان (کلینی و صدوق)

- عصر آغاز اجتهاد (شیخ مفید و سید مرتضی)

- عصر کمال اجتهاد (شیخ طوسی)

- عصر تقليد

- عصر نهضت مجدد مجتهدان

- عصر پیدایش مذهب اخباریان

- عصر جدید استنباط

- عصر حاضر

ب: دیدگاه دوم

- عصر پیدایش مبادی اجتهاد (اجتهاد از راه منابع معتبر شرعی یا اجتهاد به رأی؟)

- عصر تمهید و زمینه‌سازی به کارگیری اجتهاد

- عصر تدوین قواعد اصولی و عناصر مشترک اجتهادی (تأسیس علم اصول فقه)

- عصر بکارگیری عناصر مشترک اجتهاد در متابع (شیخ طوسی)
- عصر گسترش استدلال در مسائل اجتهادی (ابن ادریس)
 - عصر تکامل اجتهاد (وحید بهبهانی)
 - عصر ژرف اندیشی در ابحاث اجتهادی (شیخ انصاری)
 - عصر کلیت کاربرد اجتهاد با شیوه نوین آن (امام خمینی)
- ادوار فقه سیاسی اهل سنت بر اساس فقه عمومی
 - عصر صحابه
 - عصر تابعین
 - عصر پیشوایان مذهب
 - دوره توقف اجتهاد و گزینش مذاهب
 - عصر تقليد محض
 - عصر حاضر
- ادوار فقه سیاسی اسلام بر اساس تحولات دولت و حکومت
 - الف: در جهان اسلام
 - عصر دولت نبوی
 - عصر خلفای نخستین (و امام علی علیهم السلام)
 - عصر دولت اموی
 - عصر دولت عباسی (و آل بویه)
 - عصر ایلخانان
 - عصر صفویه و عثمانی‌ها
 - دوره جدید و تأثیرپذیری از مدرنیسم
 - ب: در ایران
 - عصر ظهرور معصوم
 - از آغاز عصر غیبت تا شروع دوران صفویه
 - عصر صفویه
 - از پایان صفویه تا ابتدای قاجاریه
 - از ابتدای عصر قاجاریه تا دوران مشروطه
 - عصر مشروطه

- از عصر پهلوی تا شکل‌گیری مقدمات انقلاب اسلامی

- از شکل‌گیری مقدمات تا پیروزی انقلاب اسلامی

۳-۴. مکاتب فقه سیاسی

مکاتب فقه سیاسی شیعه؛ مثل مکاتب اصولی‌ها (مکتب نجف، مکتب سامرا، مکتب قم) و اخباری‌ها و سایر مکاتب و سایر شیعیان.

مکاتب فقه سیاسی اهل سنت؛ مثل حنفی، مالکی، شافعی، حنبلی و مکاتب معاصر و جدید (وهابیت، اخوان المسلمين و...)

۵. مسائل و مباحث فقه سیاسی

۱-۵. مسائل و مباحث مربوط به نظام سیاسی

ضرورت نظام سیاسی

خاصستگاه نظام سیاسی

- انتصاب

- انتخاب

- وکالت

- انتصاب و انتخاب

اهداف نظام سیاسی

ساختار نظام سیاسی

عناصر نظام سیاسی

- رهبری (ولایت فقیه)

- مردم

- نخبگان

-....

انواع نظام سیاسی

- عادل

- جائز (جازئ کافر، جائز مخالف و جائز مؤمن)

....و

نظریه های دولت در فقه سیاسی شیعه (نقد و بررسی)؛ از قبیل نظریه سلطنت مشروعه، نظریه ولایت انتسابی عامه فقیهان، نظریه ولایت انتسابی مطلقه فقیهان، نظریه ولایت انتسابی شورای مراجع تقليد، نظریه حسبه، نظریه دولت مشروطه، خلافت مردم با نظارت مرجعیت، نظریه ولایت انتخابی مقیده فقیه، نظریه ولایت انتخابی اسلامی، نظریه حکومت دموکراتیک دینی، نظریه وکالت، نظریه ولایت امت و

اشکال نظام سیاسی

مفاهیم اساسی نظام سیاسی؛ از قبیل شورا، بیعت، مصلحت، احکام حکومتی، حسبه، دانش (حکمت و فقاہت)، قدرت، مشروعيت، حاکمیت، حریت، امامت، ولایت، اصالت، سلطنت، قضاوی، استیلا، تغلب، شوکت، عدالت، نصب، انتخاب، حق، تکلیف، مردم، نظارت، سلطان، سلطان عادل، سلطان جائز، سلطان کافر، و

۲- ۵. مسائل مربوط به سیاست داخلی؛ از قبیل امور حسیبه، حقوق (و وظایف) دولت بر مردم، حقوق (و وظایف) مردم بر دولت، نقش مردم در حکومت اسلامی، کتب ضاله، ارتداد، خروج و محاربه (حق طفیان علیه حکومت)، همکاری با نظام جور، مرابطه، انفال و مباحثات عامه، اراضی خراجیه، جزیه و مالیات، حقوق اقلیت‌ها، آزادی، کنترل قدرت و

۳- ۵. مسائل مربوط به سیاست خارجی

اهداف سیاست خارجی دولت اسلامی

اهداف ملی

اهداف فراملی

- ابلاغ رسالت و دعوت اسلامی

- دفاع از سرزمین‌ها و منافع مسلمانان

- اتحاد ملل و دول مسلمان

- دفاع از مستضعفان

- و ...

روش‌ها و تاکتیک‌های سیاست خارجی دولت اسلامی

دعوت و گفت و گو، جهاد، تفیه، تولی، استجاره و امان، مصونیت دیپلماتیک، دفاع از مستضعفان، حضور در مجامع بین‌المللی، تأثیف قلوب و

٦. اصول و قواعد فقه سیاسی

١. ٦. اصل تکلیف
٢. ٦. اصل مصلحت
٣. ٦. اصل حفظ نظام
٤. ٦. اصل دعوت و گسترش اسلام (نحل، آیه ١٢٥)
٥. ٦. اصل نفی سبیل؛ «ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلاً» - (نساء، آیه ١٤١)
٦. ٦. اصل تقديم اهم بر مهم
٧. ٦. اصل عمل به قدر مقدور؛ قاعدة «الميسور لا يسقط بالمعسورة»
٨. ٦. اصل عدالت (نساء، آیه ١٣٥)
٩. ٦. اصل ضرورة حکومت؛ نفی آنارشیسم «لابد للناس من أمير بِرٌ أو فاجر»
١٠. ٦. اصل ولایت الہی
١١. ٦. اصل تدریج
١٢. ٦. اصل در نظر گرفتن مقتضیات زمان و مکان
١٣. ٦. قاعدة لا ضرر ولا ضرار فی الاسلام (محمد بن یعقوب الكلینی، کافی، ج ۵، ص ۲۹۲)
١٤. ٦. قاعدة مقابله به مثل (بقره، آیه ۱۹۴)
١٥. ٦. المعروف عرفاً كالمشروع شرعاً
١٦. ٦. الممتنع عادة كالممتنع حقيقةً
١٧. ٦. تبعية العمل للنية
١٨. ٦. قاعدة تبعیت احکام از مصالح و مفاسد
١٩. ٦. وفای به عهد «أوفوا بالعقود» - (مائده، آیه ١) و «المؤمنون عند شروطهم»
٢٠. ٦. قاعدة حرمت کمک بر گناه؛ «و لاتعاونوا على الاثم والعدوان»
٢١. ٦. اصل عدم ولایت افراد بر یکدیگر (سوره کهف، آیه ٢٦)
٢٢. ٦. قاعدة رجوع جاہل به عالم؛ «فَسَلَّمُوا أَهْلَ الدُّرْءِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَخْلُمُونَ» - (انبیاء، آیه ٧).
٢٣. ٦. قاعدة الاسلام یحّب ما قبله؛ با قبول اسلام جرایم مربوط به حق الله عفو می شود. (محمد حسن نجفی، جواهر الكلام، ج ١٥، ص ٦٢).
٢٤. ٦. قاعدة ضرورة؛ «الضرورات تبيح المحظورات»
٢٥. ٦. قاعدة نفی عسر و حرج؛ «ما جعل عليکم فی الدين من حرج» - (حج، آیه ٧٨)
٢٦. ٦. ملازمہ بین حکم عقل و حکم شرع (نهج البلاغه، خطبه ١)
٢٧. ٦. قاعدة القرعة فی كل امر مشکل^٥
٢٨. ٦. تقيه، کتمان عقیده برای حفظ مصالح عاليه و پیشبرد امر دین (نحل، آیه ١٠٦)

۲۹. ع. مشورت در امور دنیوی و غیر وحیانی؛ «وشاورهم فی الامر» - (آل عمران، ۵۹)
۳۰. ع. عدم تبعیض (نهج البلاغه، نامه ۵۳).
۳۱. ع. وجوب تعظیم شعایر الهی و حرمت اهانت به آنها؛ «ومن يعظ شعائر الله...» - (حج، آیه ۳۲)
۳۲. ع. تأثیف قلوب به معنای ایجاد الفت و مهربانی در دل کفار یا مسلمانان ضعیف از نظر مبانی دین به روش‌های مختلف حتی هزینه کردن زکات واجب است؛ «والمؤلفة قلوبهم» - (توبه، آیه ۶)
۳۳. ع. قاعدة درء؛ این قاعده حدود شرعی را (مجازات‌های حدی) با ورود شک منتفی می‌کند: «ادرؤا الحدود بالشبهات»^۶
۳۴. ع. قاعدة الزام؛ به این معنا که هر فردی، ملتزم به معتقدات خود است: «من دان بدین قوم لزمته احکامهم». ^۷
۳۵. ع. تولی و تبری
۳۶. ع. قاعدة سلطنت؛ «الناس مسلطون علی اموالهم». از طریق قیاس اولویت فقهاء استدلال کرده‌اند که سلطه فرد بر مال، به طریق اولی سلطه بر جان را به دنبال دارد.^۸
۳۷. ع. قاعدة احسان؛ اموری که با نیت خیر انجام می‌شود، در صورتی که منجر به خسارتی گردد، انجام دهنده فاقد مسؤولیت مدنی است و در مورد خطای حاکم و قاضی خسارت از بیت المال پرداخت می‌شود. «وما علی المحسنين من سبیل» - (توبه، آیه ۹۱)
۳۸. ع. قاعدة من له الغنم فعلیه العزم؛ یعنی هزینه‌ها و خسارت‌های اموال و حقوق بر عهده همان کسی است که از آنها استفاده می‌کند.^۹
۳۹. ع. مصونیت سفیران
۴۰. ع. قاعدة صلح؛ در اسلام اصل در روابط با جوامع دیگر بر پرهیز از جنگ و پیش بردن امور از طریق صلح است: «الصلح خير» - (نساء، آیه ۱۲۸)
۴۱. ع. حفظ جان مسلمان
۴۲. ع. و از همه مهم‌تر، اصل «اجتهاد» که در واقع اصل مادر و حاکم و جهت دهنده به تمامی اصول فوق است.
- (تقسیم قواعد از نظر عرصه و قلمرو آنها به موارد زیر ممکن است: قواعد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، نظامی، انتظامی، امنیتی و...) برای قواعد فقه تقسیمات مختلفی وجود دارد. آنچه آمد قواعدی بود که در عرصه سیاست کاربرد دارد؛ هر چند منکر کاربرد آنها در سایر عرصه‌ها نیستیم. به عنوان مثال به یک طبقه بندی از قواعد فقه اشاره می‌کنیم. در این طبقه بندی، قواعد فقهی به دونوع عام و خاص تقسیم شده است:
- الف) قواعد فقهی عام؛ مثل قاعده نفی ضرر، قاعده نفی سبیل، قاعده نفی عسر و حرج.

ب) قواعد فقهی خاص؛ مثل قاعده اتلاف، قاعده حیازت، قاعده سلطنت که تماماً مربوط به حوزه اقتصاد هستند.

ویژگی‌های قواعد فقهی

۱. مستند بودن
۲. کلیت و شمول
۳. کاربردی بودن
۴. ثابت در عین انعطاف

۷. بررسی وضعیت کنونی فقه سیاسی

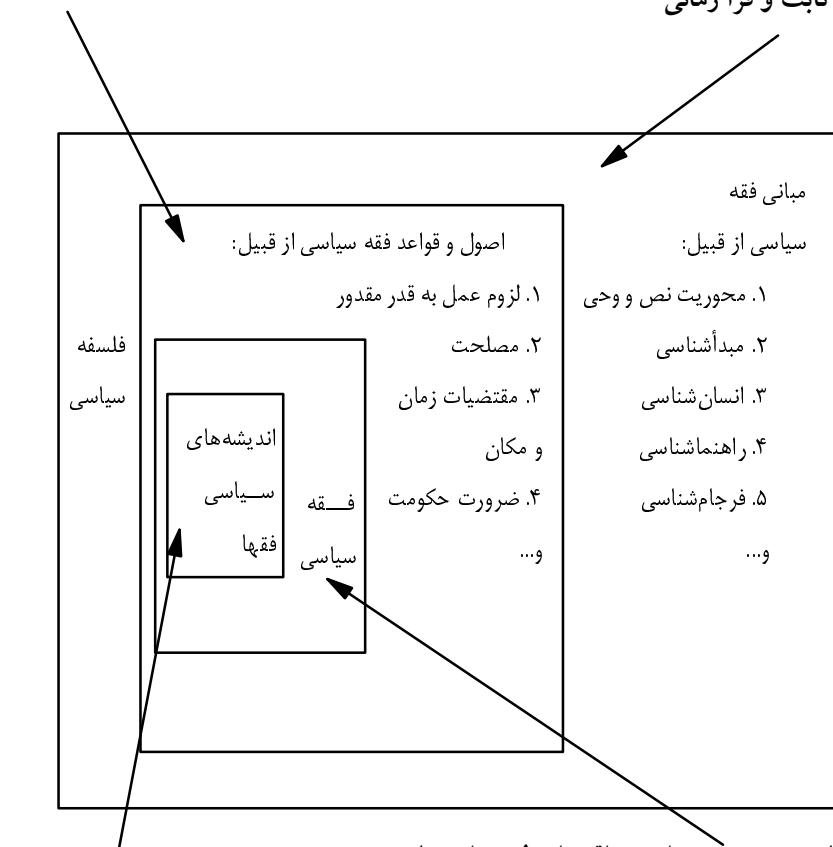
- ۱-۷. فقه سیاسی و شرایط زمان و مکان
- ۲-۷. فقه سیاسی و عقلانیت
 - ۳-۷. فقه و جامعه
 - ۴-۷. فقه و دولت
 - ۵-۷. فقه و مدرنیته
 - ۶-۷. فقه و قانون
 - ۷-۷. فقه و مصلحت
 - ۸-۷. فقه و قدرت
 - ۹-۷. فقه و مسأله مشروعیت
 - ۱۰-۷. فقه و علوم تجربی
 - ۱۱-۷. فقه و حقوق
 - ۱۲-۷. فقه و جنسیت
 - ۱۳-۷. فقه و فرد
 - ۱۴-۷. فقه و محیط زیست
 - ۱۵-۷. فقه و مطبوعات
 - ۱۶-۷. فقه و آزادی
 - ۱۷-۷. فقه و عدالت
 - ۱۸-۷. فقه و روابط بین الملل
 - ۱۹-۷. فقه و افکار عمومی
 - ۲۰-۷. فقه و انتخابات

- ۲۱- فقه و نظارت
- ۲۲- فقه و رسانه‌ها
- ۲۳- فقه و توسعه
- ۲۴- فقه و جهانی سازی
- ۲۵- فقه و مالکیت معنوی
- ۲۶- فقه و عرف
- ۲۷- فقه و اجتهاد؛ انسداد یا افتتاح؟

جایگاه مباحث مریبوط به فقه سیاسی در قالب نمودار زیر قابل نمایش است:

ثابت، اما منعطف

ثابت و فرازمانی

پاسخ دینی به حوادث واقعه از طریق اجتهاد
روشنمندانه و خردمندانه از منابع (کتاب، سنت، عقل و...)

متغیر بر حسب زمان و مکان و مقدورات و ...

۸. چالش‌های فقه سیاسی

۱-۸. چالش‌های شیعه و اهل سنت در حوزه فقه سیاسی

شیعه	اهل سنت	دیگر
تخطیه (خطا پذیری اجتهاد)	تصویب	۱
انفتاح باب اجتهاد [دوره میانه] و در نتیجه همین مسأله سبب شد روز به روز از نظر سیاسی تقویت شوند.	انسداد باب اجتهاد و در نتیجه امکان خالی بودن عصر از مجتهدان [دوره میانه]	۲
پرزنگ شدن نقش سیاسی علماء	کم رنگ شدن نقش سیاسی علماء	۳
عمل به قیاس و استحسان و مصالح مرسله و سد ذرابع	عدم عمل به قیاس و...	۴
تداووم عصمت	عدم تداوم عصمت در ائمه	۵
معارضه با قدرت و ارزیابی رفتارهای سیاسی با نظریه پیشین	حضور در قدرت و تولید نظریه پس از عمل	۶
تقدیم عدالت بر امنیت	تقدیم امنیت بر عدالت	۷
وحدت نظریه	تنوع نظریه‌های مشروعيت بخش	۸
سلطه دال‌هایی چون مردم، خواص، مقلدان، مجتهد، امامت، علم / فقه و ولایت	سلطه دال‌هایی چون قریشی بودن، سلطه گری صحابه‌گرایی و خلافت	۹
دانش سالاری	قدرت سالاری	۱۰
نص و نصب و عصمت	انتخاب و شورا و تغلب	۱۱
اهل نص و نصب	اهل حل و عقد	۱۲

۲-۸. چالش‌های اصولی‌ها و اخباری‌ها در حوزه فقه سیاسی

اخباری‌ها	اصولی‌ها	دیگر
نقل گرایی	عقل گرایی	۱
استماع / حرمت اجتهاد	وجوب عینی یا کفایی اجتهاد	۲
مستمع	مقلد	۳
محدث	مجتهد	۴
فقط سخنان ائمه معصومین علیهم السلام	ادله اربعه (منابع تولید معرفت دینی)	۵

اصله الاحتياط	اصله البرائة	۶
اصله التكليف	اصله الاباحه	۷
تعطيل حکومت در عصر غيبيت و نفي جايگاه سياسى مجتهдан	استمرار حکومت	۸
فقط انتخاب خوب	اصل تنزيل و تدريج	۹
عمل به تمام اخبار، حتى خبر واحد	تقسيم بندی احاديث و نقد و بررسی اخبار	۱۰
عدم عمل به اجماع	عمل به اجماع	۱۱
گسترش دامنه آزادی احکام	گسترش دامنه آزادی	۱۲
حجیت یقین، عدم انسداد	(مقدمات دلیل انسداد) حجیت ظن	۱۳
متناهی بودن احکام بیان احکام جزئی متناهی (قضایای جزئیه خارجیه) در شریعت	نامتناهی بودن احکام (قضایای حقیقه) اصول متناهی استنباط احکام متغیر از اصول ثابت استنباط احکام زمانی از اصول فرا زمانی	۱۴
عدم استفاده	استفاده از: مناطق، قصد شارع، مذاق شریعت، روح نص و ملاکات احکام	۱۵
مخاطب قرآن فقط معصومین ﷺ هستند.	مخاطب قرآن هم معصومین و هم غير معصومین هستند.	۱۶
مخاطب پیامبر ﷺ فقط ائمه طلحه هستند.	مخاطب پیامبر ﷺ هم معصومین و هم غير معصومین هستند.	۱۷
تحريم دانش‌هایی چون فلسفه و منطق	حلال بودن همه دانش‌ها	۱۸
عدم اعتقاد به اصول فقه و رجال و تفسیر غير مؤثر	تقویت اصول فقه و رجال و تفسیر	۱۹

اهم مواد نزاع اخباری‌ها و اصولی‌ها

- ۱- اختلاف در منابع و ادلہ احکام شرعی حرام، حلال، واجب و شبہهناک
- ۲- اختلاف در قلمرو شمول احکام حرام، حلال، واجب و مباح
- ۳- وجوب و تحریم اجتهاد
- ۴- جواز و عدم جواز حجیت ظن (فقدان روایت)
- ۵- اختلاف درباره امام‌شناسی و بحث ثابت و متغیر و قضایای جزئیه خارجیه و حقیقیه و

احکام و اصول متناهی و...).

عوجوب و تحریم تقلید از مجتهدان و در نتیجه جایگاه و عدم جایگاه سیاسی مجتهدان در عصر غیبت.^{۱۲}

۳-۸. چالش‌های قائلان به اجتهاد در حوزهٔ فقه سیاسی

علاوه بر چالش موجود بین اصولی‌ها و اخباری‌ها، که قابل انکار نیست، در میان قائلان به اجتهاد نیز چالش‌هایی قابل شناسایی است که در برخی موارد تأثیرات سیاسی این چالش‌ها، از چالش موجود میان اصولی‌ها و اخباری‌ها بیشتر است.

به طور کلی قائلان به اجتهاد در چهارگروه ذیل قابل طبقه‌بندی هستند:

۱. اجتهاد بر اساس ظاهر نصوص به‌گونه عملی و بدون تفريع و تطبیق (ابن ابی عقیل عمانی، ابن جنید، شیخ مفید و سید مرتضی).

۲. اجتهاد بر اساس منابع و با تفريع و تطبیق منحصراً در حوزهٔ تئوری و نظر (در مقام تئوری و نظر اصولی، در مقام فتوا و عمل اخباری و ظاهرگرا).

۳. بکارگیری اجتهاد در منابع شناخت، هم در مرحله تئوری و هم در مقام عمل و فتوا، ولی بدون سنجیدن ابعاد قضایا و بررسی ملاکات احکام و عناوینی که بالذات در بستر زمان موضوعات احکام‌مند و نیز بدون ویژگی‌های درونی و بیرونی موضوعات که در طول زمان متحولند که در نتیجه احکام آنها نیز متحول می‌شود.

۴. اجتهاد در منابع، در مقام نظر و عمل و توجه به مقتضیات زمان و مکان و بررسی موضوعات احکام از نظر ویژگی‌های درونی و بیرونی آنها.^{۱۳}

۴-۸. چالش مجتهدان سنتی و مجتهدان مصلح در حوزهٔ فقه سیاسی

در بارهٔ مسائل مربوط به نظام سیاسی جامعه در میان دانشمندان مسلمان سه نظریه وجود دارد:

نظریه اول این است که در کتاب و سنت هم اصول ارزشی حکومت (مثل عدالت) بیان شده و هم مسائل شکلی حکومت مثل بیعت اهل حل و عقد. بدیهی است از شکل مورد نظر نباید خارج شویم مگر به مقدار ضرورت؛

نظریه دوم این است که در کتاب و سنت، تنها اصول ارزشی مربوط به حکومت به عنوان شریعت ثابت بیان شده است نه شکل‌های آن؛

نظریه سوم این است که در کتاب و سنت، هیچ اصل ارزشی مربوط به حکومت به عنوان شریعت ثابت بیان نشده است. اصول ارزشی کتاب و سنت فقط مربوط به «اخلاق فردی» است.

این اصول فردی شامل حال حاکمان نیز می‌شود.
در ادامه، مقایسه‌ای میان طرفداران نظر اول و دوم شده است.

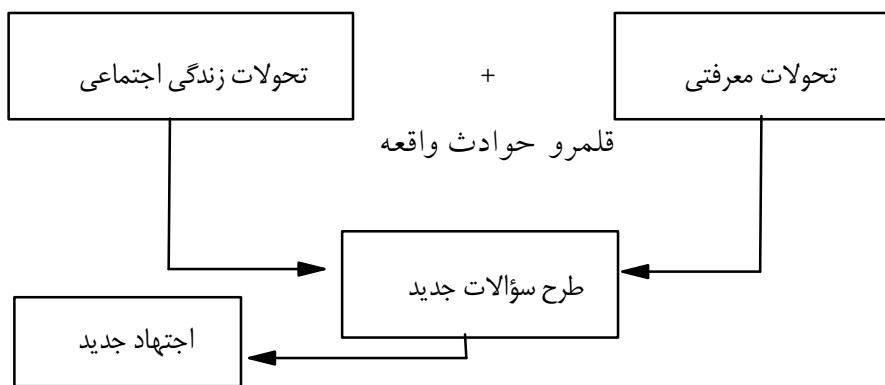
دیدگاه دوم	برخی از دیدگاه‌های طرفداران نظر اول	(دین)
عدم انحصار	انحصار احتکار به موارد مذکور در روایات	۱
جواز	عدم جواز چند مرحله‌ای شدن قضایت	۲
جواز	عدم جواز وضع مجازات‌هایی که در کتاب و سنت سابقه ندارد	۳
جواز	عدم جواز تحدید نسل	۴
جواز	عدم جواز محدود کردن آزادی کارفرما و کارگر در عقد قرارداد کار	۵
جواز	عدم جواز تحدید مالکیت از نظر منابع، کمیت و حدود تصرفات	۶
جواز	عدم جواز محدود کردن احیای اراضی موات، حیارت، مباحثت‌صید و استخراج معادن	۷
جواز	عدم جواز وضع مالیات به منظور توسعه اقتصادی	۸
جواز	عدم جواز تأسیس نظام تعلیمات اجرایی	۹
جواز	عدم جواز تأسیس نظام سیاسی بر اساس انتخابات عمومی و عمل به آراء اکثریت، به جای بیعت اهل حل و عقد	۱۰
جواز	محفوظ ماندن شرایط معتبر در حاکم	۱۱
جواز	عدم جواز تأسیس اقتصاد برنامه‌ریزی	۱۲
جواز	عدم جواز تقيید یا تحدید یا تعطیل پاره‌ای از احکام بر اساس مصلحت	۱۳

هم‌چنین میان دو گروه در نحوه پرداختن به مسائل و مباحث فقه سیاسی تفاوت جدی وجود دارد؛ در حالی که فقهاء سنتی به پرسش‌های قدیمی در حوزه فقه سیاسی می‌پردازنند، فقهاء مصلح و نوگرا سعی می‌کنند به پرسش‌های جدید پاسخ دهند. در جدول ذیل برخی از این پرسش‌ها آمده است.

نمونه‌هایی از پرسش‌های فقه سیاسی در ادوار مختلف

(دین)	پرسش‌های قدیم در حوزهٔ فقه سیاسی
۱	آیا بیعت اهل حل و عقد می‌تواند مبنای حکومت قرار گیرد یا خیر؟
۲	آیا حاکم می‌تواند بخشی از قدرت خود را به عنوان امارت متصرک کند؟
۳	چه کسی باید حکومت کند و شرایط حاکم چیست؟
۴	برنامه‌ریزی عمومی اقتصادی تا چه اندازه حاکم مجاز است قیمت‌گذاری کند یا خیر؟
۵	کنز چیست؟
۶	وظایف محتسب چیست؟
۷	قلمرو دارالاسلام و دارالحرب کجاست؟
۸	تعلیم فنون و صنایع، واجب کفایی است یا خیر؟

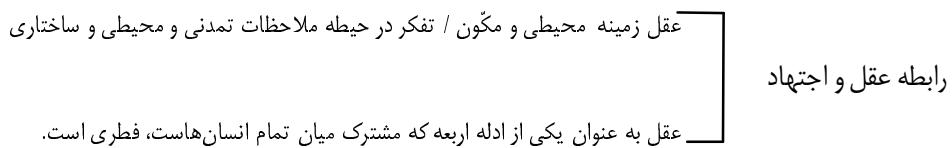
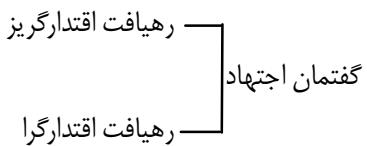
mekanizm طرح سؤال جديid

۵-۸. چالش مجتهدان و روشنفکران ديني در حوزه فقه سياسي

مجتهدان	روشنفکران ديني	(جيز)
أصول فقه	هرمنوتيك و ساير روش هاي جديid	۱
حقiqeet Mطلق و اجتهادي مختلف که هر کدام بخشی از يکي بيشتر نisest (نظریه‌نوجات) ۱۴	قرائت‌های مختلف که هر کدام بخشی از حقiqeet را دارند	۲
مدیریت علم فقه	مدیریت علمي در برابر مدیریت فقهی	۳
عقلانیت فقه سیاسی با زمان نو شونده است	فقه سیاسی عقلانیت خود را از دست داده است.	۴
علم فقه هم ابعاد تأسیسی دارد و هم ابعاد امضایی	علم فقه باید پاسخ دهنده باشد و نه تأسیس‌کننده	۵
دينی کردن عصر	عصری کردن دین	۶
عدم نیاز به علوم انسانی تجربی در تفکه	نیاز به علوم انسانی تجربی در تفکه	۷
فتاوا معیار تشخیص عدالت است	فتاوا در جهت تأمین عدالت باید باشد	۸
شناخت موضوعات از وظایف فقیه نیست	ضرورت شناخت موضوعات قبل از صدور فتاوا	۹

۶-۸. چالش مجتهدان و قدرت سیاسی (نقد و بررسی)

پرسش مهم در اینجا این است که فقه سیاسی با کدام روش، و در قالب چه منظومه‌ای، به تولید احکام سیاسی، از قبیل موارد مذکور، پرداخته و می‌پردازد؟

۹. جامعه‌شناسی فقه سیاسی (نقد و بررسی دیدگاه‌ها)

در کنار مطالعه ادوار فقه که مطالعه‌ای درون دینی است، لازم است به عنوان مطالعه‌ای بروز

دینی جامعه‌شناسی فقه سیاسی نیز مورد کند و کاو و بررسی قرار گیرد:

۱-۹. عوامل مؤثر بر تحول فقه در دوره جدید^{۱۵}

- فرآیند شهرنشینی
- صنعتی شدن
- هسته‌ای شدن خانواده
- افتراق طبقات و اقسام اجتماعی
- تخصیص نقش‌ها و کارکردها
- مرکزیت یابی روابط ملی

- ادغام در ساختارهای بین‌المللی

- گسترش مبادله

- تشکیل بازار ملی

۲-۹. دیدگاه‌های ارائه شده در زمینه سازوکارهای دخالت عرف در احکام شرعی

(نقد و بررسی)

- ۱- تقسیم احکام به امضایی و تأییسی، و بر قیاس امضای برخی احکام جاہلی، امروز نیز امضا را ادامه دهیم، به ویژه با توجه به پیشرفت‌هه بودن امور امروز نسبت به زمان جاہلیت
- ۲- گسترش منطقه الفراغ شرعی برای جولان عقل عرفی
- ۳- بلا موضوع کردن احکام شرعی، مثل حکم حرمت ربا بر اشیای دارای ارزش حقیقی، برخی معتقدند تمام مستحدثات را می‌توان خارج از شرع قرار داد
- ۴- گسترش فضای «مالانص فیه» است. با تشکیک در بسیاری از روایات از جمله عدم اعتبار خبر واحد
- ۵- پذیرش قیاس در مقیاس‌های مختلف از مستنبط العله تا مراحل دیگر
- ۶- تکیه بر عرف مسلمین: «لاتجتماع امتنی على الخطأ»
- ۷- تکیه بر این مطلب که افعال مکلف نباید با قدر متین‌های شرع منافات داشته باشد
- ۸- پذیرش این تفسیر از ختم نبوت و غیبت که بشر رشید و عاقل شده
- ۹- توسعه نطاق عناوین ثانویه
- ۱۰- فتح باب احکام مفوضه
- ۱۱- اجتهاد پویا و تغییر متداول‌زی تفکه
- ۱۲- اسقاط تکلیف عنده‌الوصول
- ۱۳- قبول عرف امت مرحومه به عنوان مصدر تشریع
- ۱۴- توسل به قاعده لطف برای رفع تکلیف مالاً یطاق نوعیه
- ۱۵- اثبات شرایط اضطرار در عصر سرمایه‌داری صنعتی
- ۱۶- «مطلقه» بودن ولایت فقهیه

۱۰. موانع گسترش فقه سیاسی

۱- ۱۰. موانع تاریخی^{۱۶}

- اقدامات مخالفان اسلام از جمله یهودیان و استعمارگران به خصوص تبلیغ مبنی بر جامع

نبودن دین اسلام (موانع خارجی)

- کم توجهی به مباحث سیاسی و اجتماعی اسلام در مراکز آموزشی و پژوهشی جهان اسلام از
جمله حوزه‌های علمیه (موانع داخلی)^{۱۷}

- جدایی رهبری سیاسی مسلمانان از رهبری دینی و فقهی (موانع داخلی)

۲- موانع فکری و معرفتی

- ظهور اخباری گری در میان شیعیان و اشاعره در جهان اهل سنت

- انزوای بحث عدل و غفلت از قاعدة عدالت

۳- تفکرات سکولاریستی و الحادی

- لیبرالیسم و روشنفکران لیبرال

- ناسیونالیزم و روشنفکران ملی‌گرا

- مارکسیسم و روشنفکران مارکسیستی

۴- فقدان تأسیس رشته فقه سیاسی برای بررسی «حوادث واقعه»

تفسیر امام خمینی از «حوادث واقعه» تفسیر به حوادث سیاسی است.

«حوادث واقعه» چه چیز است؟ حادثه‌ها همین حوادث سیاسی است. حالا احکام جزء «حوادث» نیست «و اما الحوادث الواقعه». ^{۱۸} رجوع کنید به فقهاء، حوادث همین سیاست‌های است. این «حادثه»‌ها عبارت از اینهایی است که برای ملت‌ها پیش می‌آید. این است که باید مراجعه کنند به کسان دیگری که در رأس مثلاً هستند. و الا مسئله گفتن و احکام شرعی جزء حوادث نیست. یک چیزهایی است که بوده است.^{۱۹}

۱۱. الزامات و پیش‌فرضهای فقه سیاسی

۱- ضرورت عدم تفکیک دین و سیاست

۲- لزوم تبدیل احکام فقه به قانون و التزام به قانون همچون احکام فقهی

۳- ضرورت تشکیل دولت اسلامی

۴- توجه به اصل مصلحت عمومی و حفظ نظام

۵- توجه به اصل عدالت

۶- توجه به مقتضیات زمان و مکان

۷- توجه به نقش کارشناسان در صدور احکام حکومتی

۸- حوزه ثابت‌ها و متغیرها را از هم جدا کردن

- ۱۱-۹. توجه به شخصیت‌های حقوقی در کنار شخصیت‌های حقیقی
 ۱۰-۱۱. دستکاری در منابع و روش‌های تولید معرفت و توجه بیشتر به عقل با مصلحت عمومی
 ...

۱۲. بایسته‌های پژوهشی

- اکثر محورها و مباحث مطرح شده از آغاز تاکنون از بایسته‌های پژوهشی به حساب می‌آیند، زیرا درباره آنها پژوهش شایسته و مناسب برای نسل و عصر امروز انجام نشده است؛ بنابراین علاوه بر آنها در این جا به برخی از موضوعات دیگر شایسته پژوهش اشاره می‌شود:
- ۱-۱۲. تحولات فکری در حوزه‌های علمیه معاصر با گرایش جدید
 - ۲-۱۲. سید محمد کاظم طباطبائی یزدی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۳-۱۲. آیة الله بروجردی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۴-۱۲. ریشه‌ها و رگه‌های اقتدارگرایی و اقتدارگریزی در گفتمان اجتهاد
 - ۵-۱۲. آیات ثلث؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۶-۱۲. آیة الله سید ابوالحسن اصفهانی، زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۷-۱۲. آیة الله سید مصطفی خمینی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۸-۱۲. آیة الله مرعشی نجفی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۹-۱۲. آیة الله اراکی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۰-۱۲. آیة الله سید محمد تقی خوانساری؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۱-۱۲. آیة الله حاج آقا حسین قمی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۲-۱۲. آیة الله حاج آقا شاه آبادی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۳-۱۲. آیة الله محمد مهدی خالصی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۴-۱۲. آیة الله میرزا محمد تقی شیرازی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۵-۱۲. میر حامد حسین؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۶-۱۲. سید محمد مجاهد؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۷-۱۲. میرزا ای قمی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۸-۱۲. وحید بهبهانی؛ زندگی سیاسی و اندیشه‌ها
 - ۱۹-۱۲. محرکه‌های اجتماعی تحول فقه سیاسی

-
- ۱۲-۲۰. محرکه‌های معرفتی تحول فقه سیاسی
 - ۱۲-۲۱. مصادیق احکام حکومتی در سیره نبوی
 - ۱۲-۲۲. مصادیق احکام حکومتی در سیره ائمه^{علیهم السلام}
 - ۱۲-۲۳. مصادیق احکام حکومتی در سیره فقها
 - ۱۲-۲۴. ویژگی‌های فقه سیاسی شیعه
 - ۱۲-۲۵. ویژگی‌های فقه سیاسی اهل سنت
 - ۱۲-۲۶. مقایسه مکتب بغداد و قم در حوزه فقه سیاسی
 - ۱۲-۲۷. چگونگی گذر فقه و فقها از وضعیت سنتی به وضعیت مدرن
 - ۱۲-۲۸. چگونگی گذر فقه و فقها از وضعیت اپوزیسیون به وضعیت دولت
 - ۱۲-۲۹. ساز و کارهای دخالت عرف در احکام شرعی

۱۳. مأخذشناسی فقه سیاسی (علاوه بر قرآن کریم و منابع حدیثی معصومین ^(علیهم السلام))

۱- مجلات

- ۱. فصلنامه علوم سیاسی (شماره‌های مختلف، به ویژه شماره ۴، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۲۱ و ۲۸)
- ۲. فصلنامه حکومت اسلامی (شماره‌های مختلف)
- ۳. فصلنامه اندیشه حوزه (شماره‌های ۱، ۲ و ۳)
- ۴. مجله فقه
- ۵. مجله فقه اهل بیت
- ۶. مجله آینه پژوهش (شماره ۳۶، مقاله «نگاهی تاریخی به مسئله فقه و زمان و مکان»)
- ۷. مجله نقد و نظر (شماره ۱۲، ویژه فلسفه فقه به ویژه مقاله «فقه حکومتی»، نیز شماره ۶، مقاله «درآمدی بر قلمرو فقه»).

۲- کتاب‌ها

- ۱. آزادی در فقه و حدود آن
- ۲. احکام السلطانیه، ماوردی و ابن فراء
- ۳. ادوار اجتهاد از دیدگاه مذاهب اسلامی، آیة‌الله محمدبrahim جناتی
- ۴. ادوار فقه، محمود شهابی
- ۵. الاسلام السیاسی، محمد سعید عشماوی
- ۶. الجہاد، آیة‌الله سید علی خامنه‌ای (مقام معظم رهبری)

-
٧. الدين والدولة و تطبيق الشرعية، محمد عابد جابری
٨. القواعد الفقهية، محمدحسن موسوی بجنوردى
٩. الكافي في الفقه، ابوالصلاح حلبي
١٠. المبسوط، شيخ طوسى
١١. الهدایة الى من له الولاية، تقریر ابحاث آیة الله گلپایگانی
١٢. اندیشه سیاسی آیة الله مظہری، به کوشش: نجف لک زایی
١٣. اندیشه سیاسی در اسلام معاصر، حمید عنایت، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی
١٤. اندیشه سیاسی شیخ طوسی، سیدمحمد رضا موسویان
١٥. اندیشه سیاسی صدرالمتألهین، نجف لک زایی
١٦. اندیشه سیاسی علامه مجلسی، ابوالفضل سلطان محمدی
١٧. اندیشه سیاسی فارابی، محسن مهاجرنا
١٨. اندیشه سیاسی فیض کاشانی، علی خالقی
١٩. اندیشه سیاسی کشفی، عبدالوهاب فراتی
٢٠. اندیشه سیاسی محقق اردبیلی، علی خالقی
٢١. اندیشه سیاسی محقق حلی، روح الله شریعتی
٢٢. اندیشه سیاسی محقق سبزواری، نجف لکزایی
٢٣. اندیشه سیاسی محقق کرکی، محمدعلی حسینی زاده
٢٤. اندیشه‌های فقهی - سیاسی امام خمینی، کاظم قاضی زاده
٢٥. تاریخ فقه و فقهاء، دکتر ابوالقاسم گرجی
٢٦. تشییع و مشروطیت در ایران و نقش ایرانیان مقیم عراق، عبدالهادی حائری
٢٧. تنبیه الامه و تنزیه الملء، آیة الله نائینی
٢٨. جامع المقاصد في شرح القواعد، محقق کرکی
٢٩. جواهر الكلام في شرح شرائع الإسلام، محمدحسن نجفی
٣٠. حاکمیت در اسلام، سیدمحمد مهدی موسوی خلخالی
٣١. حقوق روابط بین الملل در اسلام (آیین جهانداری اسلامی)، جلد اول، محمد حمیدالله، ترجمه و تحقیق سید مصطفی محقق داماد
٣٢. حقوق و وظایف غیرمسلمانان در دولت اسلامی، روح الله شریعتی
٣٣. حکومت اسلامی و ولایت فقیه، آیة الله مصباح یزدی
- ٦٤

۳۴. حکومت دینی، احمد واعظی
۳۵. دولت و حکومت در اسلام، لمبتوون، ترجمه و تحقیق سید عباس صالحی و محمد مهدی فقیه‌ی
۳۶. دین و دولت در ایران، حامد الگار، ترجمه ابوالقاسم سری
۳۷. دین و دولت در عصر صفویه، مریم میراحمدی
۳۸. دین و سیاست در عصر صفوی، رسول جعفریان
۳۹. رسائل مشروطیت (۱۸ رساله و لا یحه در باره مشروطیت)، به کوشش غلامحسین زرگری نژاد
۴۰. رساله نوین، چهار جلد، امام خمینی، ترجمه و توضیح عبدالکریم بی‌آزار شیرازی
۴۱. روضة الانوار عباسی، محقق سبزواری، به کوشش نجف لک‌زایی
۴۲. رهیافتی بر مبانی مکتب‌ها و جنبش‌های سیاسی شیعه در صد ساله اخیر، مظفر نامدار
۴۳. زبان سیاسی اسلام، برنارد لوئیس، ترجمه غلامرضا بهروزک
۴۴. زمین در فقه شیعه، حسین مدرسی طباطبائی
۴۵. سلوک الملوك، فضل الله بن روزبهان خنجی
۴۶. سیری در اندیشه سیاسی عرب، حمید عنایت
۴۷. صحیفه نور، امام خمینی
۴۸. طرحی کلی اندیشه اسلامی در قرآن، آیة الله سیدعلی خامنه‌ای (مقام معظم رهبری)
۴۹. عوائد الایام، مولا احمد نراقی
۵۰. فقه الخلافة و تطورها، عبدالرزاق احمد سنہوری
۵۱. فقه سیاسی، ابوالفضل شکوری
۵۲. فقه سیاسی (۳ جلد)، عباسعلی عمید زنجانی
۵۳. فقه و نظام‌سازی، فرهنگستان علوم اسلامی
۵۴. فقه هزار و چهار صد ساله اسلامی در زبان فارسی، محمد تقی دانش پژوه
۵۵. قدرت، دانش و مشروعيت در اسلام، داود فیرحی
۵۶. قواعد الاحکام فی معرفة الحلال و الحرام، علامه حلی
۵۷. قواعد فقه، ابوالحسن محمدی
۵۸. قواعد فقه، سید مصطفی محقق داماد
۵۹. کتاب السرائر، ابن ادریس حلی
۶۰. کفاية الاحکام، محقق سبزواری
۶۱. مبانی نظری حکومت مشروطه و مشروعه، حسین آبادیان

-
۶۲. مجمع الفائدة والبرهان فی شرح ارشاد الاذهان، مولی احمد اردبیلی
۶۳. مجموعه آثار کنگره بررسی مبانی فقهی حضرت امام خمینی
۶۴. مجموعه مقالات کنگره امام خمینی و حکومت اسلامی
۶۵. مشروطه ایرانی و پیش زمینه‌های نظریه ولايت فقیه، ماشاء الله آجودانی
۶۶. مفهوم آزادی از دیدگاه مسلمانان، روزنال، ترجمه منصور میراحمدی.
۶۷. مقدمه‌ای بر فقه شیعه، حسین مدرسی طباطبائی
۶۸. نخستین رویاروئیهای اندیشه گران ایران با دور ویه تمدن بورژوازی غرب، عبدالهادی حائری
۶۹. نظریه دولت در ایران، لمبتوون، ترجمه چنگیز پهلوان
۷۰. نظریه‌های دولت در فقه شیعه، محسن کدیور
۷۱. نقایی بر قرائت رسمی از دین، مجتبهد شبستری
۷۲. ولايت فقیه، امام خمینی
۷۳. ولايت فقیه، ولايت فقاوت و عدالت، آیة الله جوادی آملی
۷۴. ولاية الامر فی عصر الغيبة، سید کاظم حسینی حائری
۷۵. ولاية الفقهاء فی عصر الغيبة، لطف الله صافی گلپایگانی
- و آثار فقهی فقهاء و بسیاری از منابع پژوهشی که به خاطر عدم تطبیل از شمارش آنها در اینجا صرف نظر می‌کنیم.
- تمکیل طرح حاضر در گرو ارائه دیدگاه‌های اصلاحی شما فرزانگان است.

پی‌نوشت‌ها

۱. ر.ک: نجف لکزایی، ضرورت تأسیس رشته علوم سیاسی، سرمقاله شماره ۱۳ فصلنامه علوم سیاسی.
۲. ر.ک: نجف لکزایی، «روش‌شناسی فقه سیاسی شیعه»، مجله علوم سیاسی، ش ۲۱ و منصور میراحمدی، «روش‌شناسی فقه سیاسی اهل سنت»، مجله علوم سیاسی، ش ۲۱.
۳. ابوالقاسم گرجی، تاریخ فقه و فقها (تهران: سمت، ۱۳۷۷) ص ۲۵۵.
۴. ر.ک: حسین صابری، عقل و استنباط فقهی و محمد ابراهیم جناتی، منابع اجتهدار دیدگاه مذاهب اسلامی.
۵. میرزا حسین نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۲۷۴.
۶. محمد بن حسن حر عاملی، وسائل الشیعه، ج ۲۸، ص ۴۷ و ۱۳۰.
۷. همان، ج ۱۵، ص ۳۲۱.
۸. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۷۲.
۹. محمد بن حسن حر عاملی، پیشین، ج ۱۳، ص ۱۲۶.
۱۰. میرزا حسین نوری، پیشین، ج ۱۱، ص ۹۸.
۱۱. محمد بن حسن حر عاملی، پیشین، ج ۱۹، ص ۱۱۱.
۱۲. داود فیرحی، دانش، قدرت و مشروعیت در اسلام (تهران: نشرنی، ۱۳۷۸).
۱۳. محمد ابراهیم جناتی، ادوار اجتهدار از دیدگاه مذاهب اسلامی.
۱۴. ر.ک: مقاله حجۃ‌الاسلام والمسلمین پارسانیا در هفته نامه پگاه حوزه، شماره ۷۷.
۱۵. برخی از منابع این بحث عبارتند از:
 - سعید حجاریان، از شاهد قدسی تا شاهد بازاری؛ گورویچ ژرژ، مبانی جامعه‌شناسی حقوقی، ترجمه حسن حبیبی (تهران: شرکت سهامی انتشار)، مرتضی مطهری، اسلام و مقتضیات زمان. همچنین تأکیدات استاد مطهری مبنی بر تفاوت فقه اهل القری با فقه اهل مدینه و... .

-
۱۶. نجف لکزایی، سرمقاله فصلنامه علوم سیاسی، ش ۱۸.
 ۱۷. امام خمینی، کتاب ولایت فقیه.
 ۱۸. محمد بن حسن حر عاملی، پیشین، ۱۸، ص ۱۰۱، کتاب القضا، باب ۱۱، حدیث ۹.
 ۱۹. امام خمینی، نرمافزار صحیفه امام، ج ۸، ص ۱۸۶.